

Arrest

nr. 89 434 van 10 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 9 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 juni 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“In uitvoering van & Vice! 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervang en bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

*de genaamde [S.S.]
geboren te Skopje, op (in) X
van nationaliteit Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)
het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.*

REDEN VAN DE BESLISSING

Op 22 mei 2012 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bestissing van vveigedng van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherrnings-status genomen (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij beschikt niet over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven, inderdaad, betrokkene heeft tildens zijn interview aangegeven geen bestaansriiddelen te bebben en mag niet werken.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij stelt dat het hele verzoekschrift is opgebouwd op de nog hangende asielaanvraag en het asielrelaas van de verzoekende partij. Deze worden echter onderzocht door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verzoekende partij kan dan ook niet verwijderd worden en hoeft geenszins het grondgebied te verlaten hangende de asielprocedure. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij dan ook geen bijkomend nut opleveren, nu haar kritiek reeds het voorwerp uitmaakt van een beroep in volle rechtsmacht. Daarenboven weerlegt de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing niet.

2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing in casu het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker betreft van 7 juni 2012. Of deze bestreden beslissing al dan niet onmiddellijk ten uitvoering kan of moet gebracht worden doet niet ter zake. De verzoekende partij heeft wel degelijk belang om de bestreden beslissing heden voor de Raad aan te vechten, al was het maar omdat deze beslissing na de definitieve afsluiting van de asielprocedure ten uitvoer kan gelegd worden. Indien de verzoekende partij heden niet de mogelijkheid zou geboden worden om de bestreden beslissing aan te vechten wordt deze na het aflopen van de beroepstermijn definitief, en zou de verzoekende partij niet de mogelijkheid geboden worden aan te tonen dat de bestreden beslissing behept zou zijn met een overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. De exceptie wordt dan ook verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

De verzoekende partij betoogt dat zij afkomstig is uit Skopje te Macedonië en zij bij de indiening van haar asielaanvraag uitdrukkelijk heeft verklaard dat haar leven in gevaar is. Zij geeft een theoretische uiteenzetting van artikel 3 EVRM. Verder stelt zij dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Skopje trieste realiteit zijn. De lokale autoriteiten zijn niet bij machte op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitwijken naar een andere regio buiten Skopje is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook de staatssecretaris voor asiel en migratie, en voor maatschappelijke integratie hiervan op de hoogte dient te zijn. Verzoekende partij haalt enkele internetartikels aan. Zij stelt dat uit deze lijst ontegensprekelijk blijkt dat, wanneer zij zou terugkeren naar haar land van oorsprong, er een reëel risico is op ernstige schade en zij niet op de bescherming van de lokale autoriteiten kan rekenen. Door uitvoering van de bestreden beslissing zou zij blootgesteld worden aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in haar land van oorsprong. Het lijdt volgens haar immers geen twijfel dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst minstens te lijden zal hebben onder zowel puur lichamelijke letsels als ernstige psychische en psychologische moeilijkheden, wat

voldoende is om te spreken van een schending van artikel 3 EVRM. Bovendien bestaat er een ernstig risico op foltering van de verzoekende partij .

3.2. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 3 EVRM.

Artikel 3 EVRM luidt als volgt:

“Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”

De verzoekende partij stelt in algemene bewoordingen dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Skopje alsook daarbuiten trieste realiteit zijn, en de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitwijken naar een andere regio buiten Skopje zou evenmin een optie zijn aangezien het land op politiek vlak onstabiel is. De verzoekende partij verwijst naar internetartikels die gaan over de ‘shortcomings in psychiatric hospitals’, de ‘unlawful abduction, detention and ill-treatment for 23 days in Skopje in 2003’, de tussenkomst van de regering in het werk van ‘investigative journalists’, en de anti-discriminatiewet die de verzoekende partij ‘failing to protect lesbian, gay, bisexual and transgender people from discrimination’ verwijt. Verder heeft het artikel het over Roma en Ashkali vluchtelingen afkomstig uit Kosovo, waarvan sommige families dakloos zouden geworden zijn. Op geen enkel moment maakt de verzoekende partij echter aannemelijk dat zij een psychiatrisch patiënte, noch een ‘investigative journalist’, noch lesbisch of transseksueel, noch Roma of Ashkali vluchteling afkomstig uit Kosovo is. Bovendien maakt zij door de paragraaf over de ‘unlawful abduction, detention, and ill-treatment’ die dateert uit 2003 weer te geven, geenszins enige actuele problemen in Skopje aannemelijk. Het is dus duidelijk dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat ook zij persoonlijk enige vrees zou moeten hebben bij een terugkeer naar haar land van herkomst.

Wat de schending van artikel 3 van het E.V.R.M. betreft, moet de verzoekende partij doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het E.V.R.M. Een eventualiteit dat artikel 3 van het E.V.R.M. kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St., nr. 105.233 van 27 maart 2002; R.v.St., nr. 105.262 van 28 maart 2002; R.v.St., nr. 104.674 van 14 maart 2002; R.v.St., nr. 120.961 van 25 juni 2003; R.v.St., nr. 123.977 van 8 oktober 2003). De verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing artikel 3 van het E.V.R.M. heeft miskend. De verzoekende partij brengt bovendien geen concrete gegevens bij waaruit blijkt dat er na het nemen van de bestreden beslissing nieuwe elementen zijn ontstaan die een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. aannemelijk maken. De verzoekende partij maakt de schending van artikel 3 EVRM dan ook niet aannemelijk.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC